

... opdat zij die binnenkomen het licht zien. Luk 8:16

Beste allemaal,

Om jullie nog wat van de maand november te laten meekrijgen is het vandaag echt nodig om deze nieuwsbrief nu te schrijven.

Hoe gaat het met jullie? Zijn de groene bladeren van de bomen bij jullie veranderd in prachtige herfsttinten of zijn ze er al af?

Muora-Brunei

Nadat onze olietanks weer helemaal gevuld waren voeren we 's nachts weg en kwamen we de volgende dag om 10.00 uur aan in Muora in Brunei.

Het was heel bijzonder dat we in een moslimland mochten aanmeren...

Het was opvallend stil in die haven. Alleen de twee Nederlandse jongens Mark en Harmen van het line-up team (voorbereidingsteam voor komst Doulos) en nog een handje vol anderen stonden op de kade. Het was erg leuk om hen weer te zien.

Het schip werd aangemeerd, de gangway uitgezet en vervolgens werd alles klaargemaakt voor de komst van de Prins van Brunei.

Alles was tot in de puntjes verzorgd. Hapjes en drankjes stonden klaar, de rode loper werd uitgelegd en veel van onze mensen waren gekleed in traditionele kleding om de Prins te verwelkomen. Het line-up team had contact met hem gezocht en hij zou komen om de "bookshop" te openen...

En daar kwam de Prins. Hij werd welkom geheten door de kapitein en de directeur.

Die dag kwamen er ook mensen om de bookshop te "controleren". Het was natuurlijk heel jammer dat Bijbels en alle christelijke lectuur niet verkocht mocht worden. Maar er bleef genoeg over om wel verkocht te worden. Zodra het schip open was voor het publiek stroomde de mensen binnen. De eerste dag hadden we al 11.000 bezoekers. Het was ontzettend druk en er werden veel boeken verkocht.

Ik vond het heel bijzonder te zien dat er zoveel mensen uit een moslimland naar de Doulos kwamen om daar boeken te kopen.

... opdat zij die binnenkomen het licht zien. Luk 8:16

Op een gegeven moment ging het regenen, maar de mensen bleven geduldig wachten. Dit haalde de directeur Daniel nog een keer aan in een toespraak. Hij dacht waarom moet het nu gaan regenen, terwijl al die mensen daar wachten..?? Maar ze bleven staan. Onze mensen werden ook nat maar bleven lachen en vriendelijk. Dat was een getuigenis voor veel bezoekers. God weet wat Hij doet, en waarom Hij dingen doet. Tot glorie en eer van Zijn naam!!

Het is een drukke week geweest voor het personeel van de "bookshop" maar God is zo goed. Hij heeft in de harten van mensen gewerkt om een bezoek te brengen aan het schip. Ondanks alles is er ook heel veel persoonlijk contact geweest met christenen en mensen die belangstelling hadden voor het evangelie.

Wel moesten we open ogen en een geopend hart hebben om te kunnen ontdekken of die interesse in God ook gemeend was. Er zijn altijd mensen met verkeerde bedoelingen. Het zou, als we onvoorzichtig zijn, een volgend bezoek aan dit land niet mogelijk maken.

Als we in contact kwamen met gelovigen dan gingen we naar een aparte ruimte waar ze christelijke boeken konden kopen. Dit moest dus uitgaan van de bezoekers zelf. Dan was het toegestaan.

Omdat er veel in het "geheim" moest gebeuren is er veel gebeden, dat we een wacht bij onze lippen zouden hebben, voor wat we wel en niet konden zeggen.

Maar als God door ons heen werkt en spreekt dan komen de juiste woorden bij de juiste mensen!

De bevolking is echt heel aardig. We hebben veel donaties gekregen. IJs, kerrie, broodjes, chocola, curry maaltijd enz.

Christenen.

In heel Brunei zijn er maar 10 kerken. Deze zijn niet geregistreerd. De kerkleden mogen ook niet zomaar over hun kerk en samenkomsten vertellen.

Een vrouw vertelde mij dat ze het in China de "ondergrondse" kerk noemen.

... opdat zij die binnenkomen het licht zien. Luk 8:16

Met een echtpaar uit een van de kerken zijn wij (onze "familie") een avond weggeweest. Ze waren die morgen al naar het schip gekomen en hadden om laten roepen dat ze een toer wilde geven hier in Brunei. Maar de meeste mensen van de Doulos moesten gewoon werken en er kwam er maar eentje op af. Die toer ging dus niet door. Toen kwam het echtpaar mijn "ouders" tegen. Wij hadden juist afgesproken om als "familie" ergens te gaan eten.

In dat gesprek werd het zo geregeld dat zij ons zouden meenemen en de toer werd verzet naar de avond.

En daar gingen we dan met een busje en een grote auto.

Eerst hebben we gegeten in een chinees restaurant. Daarna wat rondgereden en vervolgens brachten ze ons naar een heel mooi park met water, bomen, speeltuin enz.

Daar zijn we een tijdje geweest en hebben genoten. We hebben met elkaar gesproken en dingen kunnen delen. Het was een ontzettend aardig stel.

Daarna hebben ze ons weer bij het schip afgezet.

Ook ben ik de volgende middag en avond met nog 3 andere gally mensen mee uitgenomen door twee dames. Ook van een kerk. Ze wilden heel graag wat voor ons doen en ons wat laten zien van Brunei.

Wij hebben inderdaad ook veel gezien. Een waterdorp, allemaal huizen op palen in een rivier, moskee. Ook hebben we nog een traditioneel gerecht: Sateh, gegeten.

We hebben veel met die mensen gesproken en een goed contact gehad. Het is bijzonder om zo met onbekenden op te trekken en te ervaren dat God ons samenbrengt en samenbindt!

Toen kwam de laatste .

We hebben afscheid genomen van een groep mensen die op de kade stonden te zwaaien. Van een hele rustige kade bij aankomst naar een hele volle kade bij het weggaan.

We wisten niet wat we moesten verwachten bij aankomst, maar bij het weggaan wisten we wie we achter lieten.

Heel lieve mensen, christenen, en alle niet christenen die het schip de afgelopen dagen hadden bezocht. Dan gaat er een gebed door je heen, dat de Heer de wasdom maarmooet geven!

Varen

Daar gingen we dan. Deze reis was totaal anders dan de eerste reis.

Er was wind en er waren golven en ik voelde me al snel misselijk en beroerd worden.

Alleen in mijn bed liggen hielp.

Ik heb geprobeerd te werken, maar al die etensgeuren en de bewegingen van het schip maakte dat ik niets binnen kon houden en dat ik moest gaan liggen.

Gelukkig was er een jongen die niet zeeziek was. Hij moest die zondag werken en maandag zou het mijn offday zijn, dus kon ik met een gerust hart blijven liggen.

Ik was blij dat we na 4 dagen varen weer veilig aangekomen waren. We zijn bewaard gebleven en er brak weer een nieuwe tijd aan.

... opdat zij die binnenkomen het licht zien. Luk 8:16

Droogdok.

Elk jaar moet de Doulos in dok. Daar krijgt het schip een onderhoudsbeurt. Aan het eind van deze werkzaamheden wordt gecontroleerd of het schip aan de voorwaarde voldoet om weer een jaar te kunnen varen.

Bij aankomst in Batangas zijn we dus het dok ingevaren en aan het einde van die dag lagen we op het droge!

Zaterdagavond 10 november hebben we afscheid genomen van de landteams die tijdens de droogdokperiode aan land zouden blijven. In een speciale samenkomst hebben we voor elkaar mogen bidden.

De teams bestonden uit een 4-10 mensen die zich verspreidden over de Filipijnen.

Een team ging naar Manilla waar ze een 'bookshop' zijn begonnen. De andere teams hadden heel verschillend werk. Zij verbleven in kerken, scholen of andere gelegenheden en werkten mee aan projecten of gaven les en brachten het evangelie.

Ook werkten er mensen onder de prostituees om van echte Liefde te vertellen.

Met 150 anderen, ben ik achter gebleven op het schip om mee te werken. Het hele schip heeft een beurt gehad en de schroef stond gepland voor een onderhoudsbeurt. Gelukkig was deze grote klus niet nodig en zodoende lagen we sneller dan verwacht weer in het water en dat scheelde enorm veel geld en tijd. God de eer hiervoor!

Daarna zijn we een eindje verder aan de kade gaan liggen en zijn we nog steeds met de laatste dingen bezig.

Maar het schip is er weer prachtig in de verf en ziet er glimmend uit.

Er wordt heel hard gewerkt. Momenteel loopt er een surveyer rond die alles controleert. Het is tot nu toe allemaal goed.

Zelf heb ik gekookt. We aten gezamenlijk op het dek en hadden in de morgen en in de middag thee pauze.

Het was echt geweldig leuk om zo met elkaar te eten, nieuwe mensen te leren kennen en om nieuwe "energie" op te doen voor het harde werk wat iedereen moest doen.

We maakten voor deze periodes altijd iets bijzonders van de maaltijd en heel veel lekkers bij de thee.

Iedereen kon genoeg eten en drinken. Daar werd goed voor gezorgd.

... opdat zij die binnenkomen het licht zien. Luk 8:16

Ik heb genoten van het koken. Het was leuk en elke dag deden we ons best om weer wat anders klaar te maken

Ook hadden we een leuk team.

Het keuken team bestond uit onze eigen mensen en wat "vrijwilligers" van andere afdelingen

Er waren veel "oud" gedienden die vroeger in de keuken hebben gewerkt. Goede krachten en heel gezellige luitjes.

We hebben het als team echt super goed, we hebben het gezellig gehad en lekker kunnen samenwerken.

Ik mag terugkijken op een mooie tijd.

Naar het vliegveld

Op vrijdag 23-11-07 is Hanneke van Kampen aangekomen. Samen met 3 anderen heb ik haar opgehaald van het vliegveld in Manilla. Om 7 uur in de morgen vertrokken en om 16.15 uur waren we weer terug. Het was bijzonder dat we elkaar daar weer mochten ontmoeten.

Zodra we weer aan boord waren, ging de gangway naar binnen, omdat we een stukje uit de haven moesten varen omdat er een typhoon werd verwacht.

Om schade aan de haven en het schip te voorkomen is het dan beter om een stukje de zee op te varen.

Dus wij liggen nu voor anker. We zijn verhuisd naar een soort baai om zo min mogelijk wind op te vangen.

Tot nu toe is de typhoon een andere richting heen gegaan en merken wij er gelukkig eigenlijk niets van.

De voorspellingen zijn zo dat er nog meer op komst zijn. Maar we danken en bidden dat we tot nu toe gespaard zijn en er voor gespaard mogen blijven.

Morgen komen de landteams weer terug. Het zal weer een drukte van belang worden op het schip. Allemaal mensen met veel verhalen. Toch zie ik er ook weer naar uit om ze te zien en te spreken.

Vervolgens varen we midden deze week naar Manilla.

Daar gaat het "gewone" scheepsleven weer beginnen.

Het gaat een drukke tijd worden. Maar het is zo bijzonder dat er zoveel mensen naar het schip willen komen en in aanraking komen met het evangelie.

Goed dat was het weer.

Ik ga jullie de hartelijke groeten doen vanuit de Filippijnen.

Gods zegen toegewenst.

Joyce

... opdat zij die binnenkomen het licht zien. Luk 8:16

Om voor te danken:

- Goede tijd in Muora-Brunei
- Vele bezoekers aan de boekenmarkt
- Goede contacten met gelovigen
- Veilige reis naar Batangas
- Goede periode droogdok
- Veilige aankomst van Hanneke
- Landteams

Om voor te bidden:

- De moslimlanden
- De lectuur die verkocht is aan de mensen
- De christenen in Muora-Brunei
- Dat de keuring van de Dousos positief mag zijn
- Doulos weer klaar maken voor Manilla
- Komende tijd in Manilla

Vaarschema:

6 november – 29 november
Batangas
Filippijnen

29 november – 26 december
Manilla
Filippijnen

Adres:

Joyce van Doornik
MV Doulos
Alte Neckarelzer Strasse 2
74821 Mosbach
Duitsland

Joyce@joycedoulos.nl

... opdat zij die binnenkomen het licht zien. Luk 8:16

Thuisfrontcommissie:

Gebedspersonen:
Rob en Mieke van Netten
Fortrapastraat 4
4431 BK 's Gravenpolder
0113-316860
rmvannetten@hetnet.nl

Financiën:
Hans en Iris de Koning
Edisonweg 1
4382 NV Vlissingen
0118-467755
hansiris@vandegruiter.com

Arjan en Christel van der Snoek
Weegbree 30
2771 LJ Boskoop
0172-432732
ajvdsnoek@planet.nl

Nieuwsbrief:
Dave en Joanne van Doornik
Bastiaan de Langestraat 18
4354 NE Veere
0118-217503
d.v.doornik@zeelandnet.nl

Vertrouwenspersoon en contactpersoon:
Lidewij Bosch
Geuzenland 52
3994 TH HOUTEN
030- 6364986
lidewij.bosch@filternet.nl

Website:

www.joycedoulos.nl
www.doulos.org
www.om.org

Giften: rek. nr. 3350.45.790 ten name van Stichting Titus te Zwolle o.v.v. 'Joyce Doulos'